त्रयाचितारस्वमुदीर्षदृष्टिः क्वा विवचाप्रवणं १२ मर्गः शरीरं। विवृत्तपाणिर्विहितात्तरार्थं विभीषणाऽभा षत यातुधानान्॥ २१॥

श्रयेत्यादि। प्रहसादिवचनानन्तरं श्रिञ्चतारस्कं विन्यस हारतात् पूजितारकां उरःप्रभृतिभाः कप् अञ्चेः पूजायामितीट् ना चः पूजायामित्यनुना सिक ले। पप्रतिषेधः ता हशं शरीरं विवचा प्रवणं वक्तिकाभिमुखं दाला मरीर ख सीष्ठवं उत्पाद्येत्यर्थः उदोर्णहि खदिभिम्बहिष्टः विवृत्तपाणि खदिभिमुखी कृतदि चि णपाणिः विभीषणीयातुधानभाषत विहितात्तरार्थं विहितः प्रतिषिद्धः परैक्दितस्य वचनसार्थीयत्र भाषणद्ति॥ २१॥

श्रयेत्यादि। प्रहसादिवचनानन्तरं विभीषणाविहितात अ॰ रार्थे यथा खात्तथा यातुधानान् त्रभाषत वच्छमाणप्रकारे ले। त्तवान् विं द्यला गरीरं देहं विवचाप्रवणं वत्त्रिक्या अभि मुखं छला शरीरसीष्ठवमुत्पाद्येत्यर्थः शरीरं कीदृशमि चिता रखं विन्यसहारतात् प्रजितवचसं चुधवसप्रजाशाञ्चदति इम् नेदित्पूजार्थाञ्चारिति नलोपाभावः अञ्चतं विसारितं उरीय नेति ज्यनात्मदित केचित् पुंवत्स्युक्तपुंखदिति ज्ञाप कात् चुताऽन्यसादपि वज्जबीही कचित्कः सादिति गम्यते ते ना न कः खार्थे कदत्यन्ये उरः प्रभृतिभ्याव जत्री है। नित्यं कद्ति परस्च विभीषणः की द्रशः उदीर्णदृष्टिः प्रहस्तादीनां श्रभिमुखं

ज॰म॰